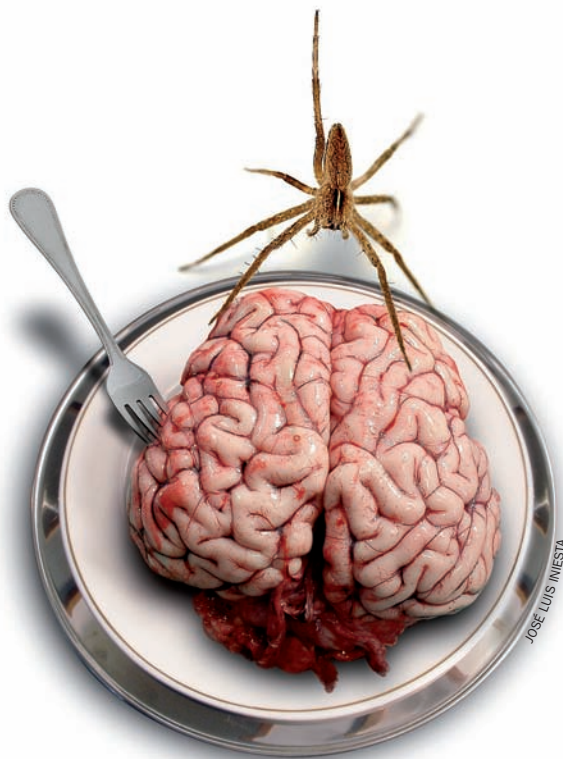

El nou deliri de d'Alembert sobre les dones caníbals de Nova Papua

Mademoiselle de Lespinasse va fer cridar de nou el doctor Bordeu.

“Ah, doctor, el nostre malalt ha embogit aquesta nit! Pensava que no ho superaria, hauréu d’haver sentit quins crits, i quines coses que explicava!” D’Alembert dormia, amb un aspecte extenuat. Mlle de Lespinasse li’n va fer cinc cèntims: “Deia que l’amor pot tenir moltes formes. Que a les illes de Nova Papua –que, sincerament, doctor, no sé ben bé per on paren– les filles es mengen el cervell del pare quan es mor. Pot haver-hi res més monstruós i desagradable?” El doctor va riure, i va explicar a l’amiga del filòsof: “Sens dubte, d’Alembert ha somniat sobre els efectes d’una malaltia neurodegenerativa denominada *kuru*. És causada per la ingesta del cervell, i en alguns llocs ha eliminat tota la població femenina!” Mlle de Lespinasse el va mirar amb fàstic. “Són comportaments, *Mademoiselle*, que no hem de jutjar des de la nostra cultura”, va justificar el doctor. “I com voleu que els jutgem? De tota manera, d’Alembert parlava d’unes dones que no s’havien mort i que s’havien reproduït amb gran èxit... I que si això havia passat tot podia canviar a la natura.” El doctor va moure el cap afirmativament: “Sembla que una dona era immune a la malaltia. I en unes poques generacions, les seues descendents han recolonitzat l’illa!” “I ara es poden menjar tranquil·lament el cervell del pare?” “Exactament... Nosaltres pensàvem que els canvis a la natura eren graduals i sobretot molt lents, però el cas del *kuru* ens anima a pensar ben altrament... En uns pocs anys pot canviar

Martí Domínguez

tot! Fins i tot poden aparèixer noves espècies! Escolteu això que us diré: als nostres boscos hi ha una aranya coneguda per *Pisaura mirabilis*. Els mascles, abans de la còpula, tenen el costum de fer-li un present: una mosca, un insecte que han caçat... Això sembla que calma la femella, i la còpula es condueix amb èxit. Tanmateix, en un moment determinat ha aparegut un nou comportament: fer el mort, amb el regal penjant de les potes. La femella s’hi aproxima curiosa, el mascle ressuscita i comença el coit!” D’Alembert es va despertar i va preguntar, mofeta: “Doctor, vós també delireu? Quines inconveniències expliqueu a la meua amiga?” El doctor Bordeu va riure jocosament i d’Alembert va posar els ulls en blanc. Mlle de Lespinasse no entenia res: “Què hi tenen a veure, les dones caníbals de Nova Papua amb aquesta aranya?” El filòsof es va incorporar al llit i va explicar: “Són dos casos semblants, estimada Julie. Tots dos ens parlen de la rapidesa amb què la natura admet els canvis i s’estenen per les poblacions. En un estudi recent s’ha vist que els mascles que fan el mort copulen amb un

89% d’èxit, mentre que dels que mantenen el comportament d’abans tan sols un 40% tenen èxit. En un no res, tots els mascles de l’espècie faran el mort... El canvi s’ha produït en uns pocs anys...”. Mlle de Lespinasse va mirar-los a tots dos, filòsof i doctor. Aquest últim va reblar: “La vida és molt més dúctil que no ens imaginàvem. Tot canvia constantment, i a una velocitat desconcertant. Tot evoluciona rapidíssimament i, pel que sembla, també l’espècie humana.”